

kominn í góða við með 50 kr. í kaup á ári að fátaka
 þat er sem og heyrir hann segja við yfarkv - ef hann stæpli
 hafa tilhæfingun til að votta dröfsejunnatur og ætíð uelja
 sporna við þótt ^{og} þú vil dít fara að vanda um viðtann
 sta halda yfir þessum einhverja áminningu: - "Ég
 tek mér ni lífid eitt míjög nötti; á þessum aldri ætíð og þat
 mynd at gjöra sér eitt lífid eitt glætt eitt og þat getur verið;
 matun og er á þessum stötu sem og er - og í heimi vott og þangt
 til og er ordinn afnattur og gípti mig - hefi og eitt fyrir mig-
 nun at sjá. Kaupi mínu ver og eitt og mér tignist; þat er miki
 en eitt yfarkv; þú hafid enat yfir mér at segja. Ég ni þó til
 met at þa mér at réttupelam og áferðupelam og eitthvott verð
 og þó at ^{þessu} til at þa mér stöguet og svarka vott og fyrir hesta vid
 og vid til at breyta mér til annarar heitun; þó og þa komi stöndum
 reitk heim á emundapötóvöldum og þafi tímurum á mánu-
 dagunum, þa kemur þat alls vottur á mér. Yfarkv vottur enat-
 un þat, þú þat eru eitt yfarkv reituningard". Mundi þat ni
 dítu getk af þessum tvítuga, epinilega þeiti at lala þannig og
 breyða eitt þú? Mundi þann á þessu þat leggja réttan og
 heill avottun grundvott unkr þann til eitt en vott þetta til
 þess at vinna at heill og þannigun sjálfs þann og heimilvott okkar
 vott, þessat 50 kr. sem þann þessu á kaup að fátaka gótt þann met
 þessu motti yfar at lala vott og lazt í öllu felli 25-30 kr. í þyggun
 vottastat. Þann hefi eflaut mig vid þat at gera eitt á afinni.
 Haldi þann á þann at eitt áttu kaupi eitt þann at þessu, vott-
 un þann þessu þessu og þann ver unkr þess, nema þess heilsan
 getur þa verið vottun lottun, af þat at þann lífti vottun og gagn-
 stótt þat sem lefi eitt at vott. Og svo þess þann at þessu unkr at lala
 þess þann er unkr þessu eitt á þessu, sem þess þann ver
 unkr þessu, heil at þann yfti vottun mig afnattur þessu. Svo
 er ni at þessu eitt þessu þann; þann hefi eitt þessu angastat
 á eitt og þat var komid svo langt á milli þessu, at eitt var
 þess at lala þat, reynar hefi þann vott vott vid at þann vott þess.
 vott þessu þessu vott, en þann gat eitt þessu þat af sér at lala
 þat eitt stunda í vottun þessu þat at þann yftu þess. Þess þess-
 ar met sér; þat er ni þessu þessu þessu vott, og þat getur allt
 þessu vel þessu okkar; og er vottun svo vott þessu þat þessu og stökun
 is (vottun mín) þessu dítun eitt og þann þessu gott; þat
 getur allt þessu vel þessu okkar". Svo þess þann at þessu og ni en
 þat þessu þessu þessu unkr er vottun - at þat eitt þessu, en þat
 er vottun at eitt þessu þann en at þessu, þat þat þann lottu unkr á þessu-

unna á reituningun eitt í vottunni, vott þann at þann þat eitt unkr
 þann. Þessu at þessu eitt þessu þessu þann met sér; Ég heil
 þat þessu eitt þat met at eitt þat. Ég heil lazt unkr eitt og þessu lala-
 kaupun og lala þessu unkr (l. d. þessu unkr) þessu þessu; eitt þat þat
 og þat í öllu felli þessu mér vid og vid á þessu. Eitt þat og vottun
 og eittun þessu vottun eitt til lala í reituningun; þat er svo eitt
 handþessu til vottun, eitt þat þat at þessu þat unkr kaupun unkr
 og eitt þessu unkr at þessu unkr at þat svo sem 1-2 kr. í
 vottun þat þat eitt og þat met at ^{þessu} vottun, og þessu
 þann þessu þessu þat var vottun unkr þessu. Ég heil at þat
 þetta lottun í þessu þat unkr eitt og eitt; þat er eitt þat
 vottun sem eitt þessu mér unkr þessu þessu stunda á og
 svo geti vel eitt at eitt þessu þetta unkr unkr þessu gott
 ef þat stunda eitt þat at þat þat at þat þat eitt. Og þetta
 þessu. Vottun þann þann unkr á þessu þat og þessu unkr
 kaupun þann svo þessu þat þat eitt eitt þat, þat er þat er
 þessu þessu þat vottun. Gótt þann og þat. Er ni eitt
 heimilvottun unkr vottun þessu unkr þat þat eitt þat
 þat eitt vera þat vottun mig vottun þat vottun unkr eitt
 heimilvottun unkr (þatun) og eitt og vottun í þessu, eitt þat
 eitt þessu eitt og þessu þat unkr þessu eitt þat unkr
 þessu unkr þat? Vottun at eitt en at eitt þessu. Vottun
 unkr, at eitt ni vottun unkr þat, ef allt at at þessu eitt þat. Þessu
 þessu vottun heimilvottun vottun svo eitt unkr unkr, ni þat er
 kaupun eitt, unkr unkr at þat at þat er vottun þat
 gott þat og eitt og þat svo þat eitt unkr þat vottun unkr
 eitt heilvottun vottun. Þat þessu unkr eitt, þat og þatun eitt
 - þat þat er eitt þat þessu þat unkr þat til at vottun - eitt
 þat eitt vid vottun met eittun vottun at þessu unkr eitt þat
 unkr vottun unkr unkr unkr í vottun þessu, þessu eitt unkr
 eitt eitt unkr, eitt svo eitt þessu vottun þat at eitt unkr
 lottun, vottun og vottun unkr langun þat og eitt vid þat
 þessu svo at eitt unkr þat unkr unkr til eitt at eitt unkr
 eitt unkr unkr. Þat ni þetta at þessu svo til. Er þat eitt
 eitt og eitt unkr þat unkr og eitt unkr at þessu. þat, unkr
 eitt. Þann þessu þessu unkr eitt unkr unkr þat unkr unkr eitt
 vottun vottun unkr er at eitt; þat er allt þat unkr at þessu, unkr
 vottun unkr og vottun unkr ja og vottun unkr unkr unkr
 unkr unkr þat unkr. En vottun, þat unkr vottun unkr unkr unkr unkr
 unkr unkr. Ef vid heftun all þessu vottun vottun, þat unkr þat
 sjálf þat unkr unkr unkr þat; í þessu unkr og vottun

leður en við gerum, að breyfa eytu þeim, þá veri áður útsi
 á stöð á samgöngunni heimilum okkar, blöndunum Þarðan-
 um okkar, sem okkur állum þykir vort mund og á at þykja vort
 um, þrátt fyrir allt og allt. — Þu þessa þátt í heimilis-
 lífi okkar Þarðan mamma, þar er ekki fleiri orðum at sinni, enda
 um þykja övög komid, en svo langar mig til at byrja á áðrum
 kaþi þalamum voru bráta.

Þarðan matur.

Í þrotti.

„Stroddvar, stala? und strid; stridid þad eynum lögur“
 Mér vortist at við Eyrbælingar eins og reyndar Lötlingar
 yfir höfuð — stundum allt of lítið í þrotti; gjörum okkur
 allt of lítið þar um at herða í gættur strotkinn og stala
 beinin og vottana. Það er gefim hlutur, at eini í þrotti it-
 atar af kappi og forsjá, gfa þar manni í aðra hönd Lafo og
 fjof og þrotleik, gera ^{mami} vortagaðan, smarráttan og hegáttan,
 mat áðrum orðum vilda ^{innu} þad, sem þorum ríður einu
 mest í til at gfa notid lifonus; gjörvi líkamann þraustan
 þrottmikinn og hegulegan. — Þes lír ungru þeltan
 minnu þafa þalavotta lönqum til at votta þraust lír, stóric
 og stertic og þad unnu ofþast lokað þeim sem ein milli stunda
 í þrotti, þeim sem ekki loka h... Cetina — ef og milli svo at vort
 kesta, þafa eilefþ veld yfir sér, ymizt með þvi at kúlvastat
 hálfan dagum uppi í belti, at þanga einu og dauðefli undi
 vaggjum um sta við lúdar drotkinn. Þeir sem þad gera, þera
 vortulega í sér þingra þotun og þin dattleygi og vesalmenatinnu
 sem gjörvi þá úthaldslausu til allra vinnum og framkvæmda, lott
 andlega og líkamlega. Vort eja um alþof ofþ ungru manni, stóric
 ast og stalað um góðurman, bogna og beypða einu og
 þotukarla, en sem heftu gfað vort vortinnu í framgöngu
 og hegulega á velli, heftu þeir nant at verja eig á á ganga
 upprellir, þó ekki heftu ni vort ungru. — Þetta milli
 alls laga með þrumum og ef vort at ein vort þrumu á,
 at við Lötlingar þorum at gfa þessu vort vortanda milli
 meiri gann en gert heftu vort ni um langum þina, enda
 er þad stórum marpa lottu manna at þrotta og heftu líti
 uppið þvri þvi, at þið vort vort ejaður sinni þotum þrotid
 sé ein milli þetta, at þu vort alomub þvri þessu
 mati og loka at stunda í þrotkinnar og kappi.

Eg vil þvi — mat gfa þessu ríð þjóvanna — lenda á

notkinnar í þrotti, sem við at minni þyggju, stórum at leggja
 stund á at itka og gottum itkað áu miltillan þvri þessu
 sta lottanda. — Þu þessu sem þratnað er þegar, þvri um
 leid og þad itka þvri og heftu líti manni, gfa þar eft þvri at gfa
 haldi og meira at segja þvri þvri líti þess sem þvri itka og amara
 þvri segid þvri um sundid? En þad ekki vort þvri, at ang-
 rin Eyrbælingar í þvri þvri at vortid? At minni
 álti er þvri þvri áttinnu og þvri áttinnu þvri þvri
 þvri áttinnu at þvri þvri og þvri þvri líti þvri
 um leid og þvri þvri gjöra meiri miltillan þvri og heftu
 lottu at þvri of strotkinnu 20-30 ára gamla stala —
 strotkinnu, minni þvri of þvri itka vortid til þess at þvri
 líti marpa manna, sem amara minni vortid at dregja
 drotkinn einu lönqum þvri en ella. — Þuandi þvri
 ni lönqum í þvri þvri, ef áttinnu vortid vortid in þvri —
 stórum þvri þvri, mat at þvri uppi vortid þvri þvri
 lottu í þvri þvri, sem þvri þvri meiri segja at sé áttinnu þvri
 stórum til at þvri vortid vortid, lottu um þvri og vortid. —
 vortid þvri þvri at leggja í þvri lottu til þess at þvri uppi
 vortid þvri og til at þvri uppi þvri uppi þvri, þvri þvri gfa
 þvri inni vortid uppi in vortid. — Þvri þvri vortid vortid vortid til-
 fallinn af þvri þvri lottu, at um þvri þvri sem er ma þvri
 þvri svo heftu og kalla vortid sem þvri vortid. — Þvri þvri vortid vortid
 vortid í vortid til at þvri vortid vortid á, at þvri við þvri —
 meiri at vortid á þvri þvri at vortid um at þvri vortid vortid á
 vortid vortid og leggja þvri þvri til þess; gottum við vortid vortid
 þvri vortid vortid vortid af þvri vortid vortid vortid, um
 vortid þvri at gjöra og vortid þvri til at þvri vortid in vortid
 um, þvri þvri vortid vortid.

Þessu vortid miltillan strotkinnu; þad er gottum og gott í þvri,
 en sem vortid þvri þvri þvri þvri þvri þvri þvri þvri þvri
 vortid vortid at líti, lottu þvri á lottu og amara vortid og er þvri at vortid holl
 og þvri í þvri. — Þvri vortid vortid, þvri þvri til at þvri vortid á og
 vortid vortid hollu til at vortid á. — Þvri þvri vortid vortid vortid
 þvri en vortid vortid vortid og vortid vortid. — Þvri vortid vortid
 vortid er at vortid vortid vortid. — Þvri er einu í þvri, sem þvri
 heftu vortid vortid at vortid vortid. — Þvri vortid vortid at
 vortid vortid á vortid, en vortid vortid vortid vortid vortid
 þvri. — Þvri vortid þvri þvri gott af þvri, vortid vortid vortid vortid;
 þvri vortid, þvri vortid þvri þvri vortid vortid vortid vortid
 þvri og heftu vortid gott af þvri at vortid in vortid vortid.

Stúlkur! Þú skuldu ekki halda, að það sé nein vænirða í því fyrir yfirkur á kanna á skautu, það líklast allstóðar í hinum menntaða heimi en þú ert meðal þessara en Karlmannar þar sem nokkur er að hafa. Ennfremur má nefna nokkurn ífróttli sem á vísu eru ekki jafnmenninglegar og þó er ég níu lífi nefndi og kalla má þennar lícki en ífróttli, en sem vel eru þess vörðar að þó séu lóðar d. d. Ginnur. Það er gömul og fjölbreytt ífróttli, holl og ískemtileg. Ekki áttum engum þessum að vora þá/lotu að halda þeim sem lengst og best yfiri.

Þessi fornisteypan knattleiki ferkjast úr ekki í lífi ³ ⁴ ann gæta þó ⁶⁰⁰ um fyrir komulag þessu sem mig hefur langst til; en það er á gignum margra manna, að fótbolta leiki, sem Ennfremur og fleiri hafa stundað um langan tíma, muni vora í líkingu við fjáttleiki fæða vörva. Ekki þó að fótbolta leikur er talin mjög skemtileg og góð ífróttli fyrir eldri og yngri fjúndit mér vel til fallid að við legðum sáund á að losa þann eptirleiddis. Þá er hverstokur leikfimi nauðsynleg og hall hrepping, enni ígþ fyrir umþinga. Margar ífróttli og leiki mátti nefna, auk þessa, svo sem handakkaup, höfninguakkaup, hástökk, langstokk o. fl. Fyrsta stíllýtið fyrir þó að ífróttli komist hér á góðan rekspól, virdist mér þá, að stólastjórnin gjöri ífróttli að óskuldfagi í skólanum og legg í þús til - þi í eigi þar engum krakka og kinni aldrei að eiga - að þess tillaga sáund heiti til greina og þessum um stólaus gíotk að óskuldu, á kanna eitthvát meira til handu og fót, en þóta orgel og öðra sér í nefid.

Hektor.

Inna's ögur.

Samna árið sem ég var ferndur, var svo við að Þjarni í Öskelunni komi eitthvað langardagskóld með samt einn mjög fellagur, sem átti að stera, en sem vantað hafði frá þó að hann heintist úr fyrstu rétt. Þabli minn var ekki heima, þó Þjarni kom, en mamma mín, sem Helga hét, þótti ekki að láta stera sandinn frá en hann komi og bændu þó Þjarni til þess aftur og aftur, af því að hann var forvitinn og dálíkið hegumlegur og langaði úskópin all til að vita hvernig sandurinn myndist. Hann fer þó um kóldid en þess að getu þessid að vita

vita þat, en gat þess um leid við mömmu, og þannig gignadi á 36 mörkur í hönnu og sagðit mundi halda yfiri glöggum spurnum und það einna, hvort sér stíck- aði mikið í þó. Þann bat hana þó að setja vel á sig vigg- rina og láta sig svo sem fjórt vita um hann. Þabli þótti heim einna um kóldid og lét stera sandinn við ljós og vög mömmu stax, þó hann bjótt við að epti mundi leita í löngu að Þj. amme hvort komi til að spyrja um þetta, en gerdi þótt að þá að vita þat. Þjarni gignir var altaris- gongudagur hjá áttum ferndum mömmu á heimilum.

Fyrir mömmu hittir Þj. þabba og þótt um mömmu og segir hann hönnu hvernig sandurinn hafi myndst. Verður Þj. glattur við og heldur að hann vanti að segja henni stölu þann þat, þó hann helli hana nótt, hvort rétt hann hafi gildi til.

Þat var sidur þá, að altarisgongu fólkið safnast í kórum í motun Öskelstað ~~stax~~ og gekk svo hvar ^{stax} til altis eins utar í kirkjunni ^{stax} á eptir. Þótt mamma ^{stax} gangur frá stíck- um og er svo sem halfrútt með að hafa eptir, bosi eptir stíck- in" og komi á móts við kórstafum veit hún ekki fyrir til en þessid er í handleggum á heimi, og sér hún þá stax að það er Þjarni, sem segir með stórum rotn, einu og þann átti að sér, svo þátt, að vel mátti heyrta um allan kórum: "Þessi þó er ég úr með mömmu í sandinum stölu mín, 37 mörkur vora í hönnu, en hvort stóldi Þjarni þessa. Væid þessu, ég gleymdi að spyrja hann þó um þat, þá?"

X. Jóns son.

Þessi í greindinni ljó einu einni Karl nokkur, sem þó hét, og var af sumum kallaður Jóh. lali". Enn aftur myndur hann margir um á lífi, sumir ekki langfrá stóru og virdist flestum einfá þessu, að þeir hefðu gjarnan gæta verid þessu fyrir að losa auk- nefni karlins sér fyrir áttar nafn. Einhverju sinni hlýðli þó á Jóh. bóttar leitur, þar sem líðalín segir afdráttar laust, að allir þeir einu eru einni að vinna, þári beinleid til heit. Að stórum leotínum segir þó: "Ekki get ég tekid þat til mín sem í leotínum státt, en hilt veit ég, að allar fjóttlím af mannestínum um mestu leingjar og að þá alla þó sé gamli, en - stóldi hann geta látið þá alla sitja?" J.

Í ríktjórn blóðins eru. Jóh. Pálsson, Oddur Oddsson, Þurður Þurmannsson, yngri og Þurli Jóh. son. Að byrgdar matur: Jóh. Pálsson.